

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 4 października 2013 r.

DPK-I-070-49/13/4

dot. U 10/13

TRYBUNAŁ KONSTITUCYJNY

TRYBUNAŁ KONSTITUCYJNY KANCLARIA	
wol. dnia	07. 10. 2013
L.dz.	2256. zał.

W związku z wnioskiem Prokuratora Generalnego z dnia 2 września 2013 r. nr PG VIII TKw 36/13 o stwierdzenie niezgodności:

- 1) przepisu § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie utworzenia prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 49, poz. 297, z późn. zm.) w zakresie, w jakim:
 - a) ustalony w pkt 1 obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku nie obejmuje obszaru właściwości Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce,
 - b) ustalony w pkt 6 obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi nie obejmuje obszaru właściwości Prokuratury Okręgowej w Płocku,
 - c) w ustalonym w pkt 10 obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie pozostawiony został obszar właściwości Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce oraz Prokuratury Okręgowej w Płocku;
- 2) przepisu § 3 rozporządzenia wymienionego w punkcie pierwszym w zakresie, w jakim, w ustalonym:
 - a) w pkt 1 obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku, nie przewiduje utworzenia Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce,
 - b) w pkt 6 obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, nie przewiduje utworzenia Prokuratury Okręgowej w Płocku,
 - c) pkt 10 obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie:
 - w lit. a – tworzy Prokuratorę Okręgową w Ostrołęce,

- w lit. b – tworzy Prokuraturę Okręgową w Płocku;
- 3) przepisu § 3 rozporządzenia wymienionego w punkcie pierwszym w zakresie, w jakim:
- a) w ustalonym w pkt 2 lit. b obszarze właściwości Prokuratury Okręgowej w Elblągu, utworzonej w obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku, pozostawiony został obszar właściwości Prokuratury Rejonowej w Działdowie,
 - b) ustalony w pkt 6 obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi nie obejmuje obszaru właściwości Prokuratury Rejonowej w Działdowie;
- 4) przepisu § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie pierwszym w zakresie, w jakim, w ustalonym:
- a) w pkt 5 obszarze właściwości Prokuratury Okręgowej w Elblągu, tworzy – w lit. b – Prokuraturę Rejonową w Działdowie,
 - b) w pkt 26 obszarze właściwości Prokuratury Okręgowej w Płocku, nie przewiduje utworzenia Prokuratury Rejonowej w Działdowie
- z art. 17 ust. 12 i ust. 13 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.) oraz z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

przedstawiam następujące stanowisko:

- 1) przepis § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie utworzenia prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 49, poz. 297, z późn. zm.) w zakresie, w jakim:
- a) ustalony w pkt 1 obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku nie obejmuje obszaru właściwości Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce,
 - b) ustalony w pkt 6 obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi nie obejmuje obszaru właściwości Prokuratury Okręgowej w Płocku,

- c) w ustalonym w pkt 10 obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie pozostawiony został obszar właściwości Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce oraz Prokuratury Okręgowej w Płocku;
- 2) przepis § 3 rozporządzenia wymienionego w punkcie pierwszym w zakresie, w jakim, w ustalonym:
- a) w pkt 1 obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku, nie przewiduje utworzenia Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce,
 - b) w pkt 6 obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, nie przewiduje utworzenia Prokuratury Okręgowej w Płocku,
 - c) pkt 10 obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie:
 - w lit. a – tworzy Prokuratorę Okręgową w Ostrołęce,
 - w lit. b – tworzy Prokuratorę Okręgową w Płocku;
- 3) przepis § 3 rozporządzenia wymienionego w punkcie pierwszym w zakresie, w jakim:
- a) w ustalonym w pkt 2 lit. b obszarze właściwości Prokuratury Okręgowej w Elblągu, utworzonej w obszarze właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku, pozostawiony został obszar właściwości Prokuratury Rejonowej w Działdowie,
 - b) ustalony w pkt 6 obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi nie obejmuje obszaru właściwości Prokuratury Rejonowej w Działdowie;
- 4) przepis § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie pierwszym w zakresie, w jakim, w ustalonym:
- a) w pkt 5 obszarze właściwości Prokuratury Okręgowej w Elblągu, tworzy – w lit. b – Prokuratorę Rejonową w Działdowie,
 - b) w pkt 26 obszarze właściwości Prokuratury Okręgowej w Płocku, nie przewiduje utworzenia Prokuratury Rejonowej w Działdowie
- są niezgodne z art. 17 ust. 12 i ust. 13 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.) oraz z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Uzasadnienie:

Prokurator Generalny skierował do Trybunału Konstytucyjnego wniosek o stwierdzenie niezgodności przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie utworzenia prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 49, poz. 297, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie prokuratur z 2010 r.”, regulujących obszar właściwości prokuratur apelacyjnych w Warszawie, w Łodzi, Białymstoku i Gdańsku z przepisami art. 17 ust. 12 i ust. 13 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 11599, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o prokuraturze” oraz art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Jak podniósł Prokurator Generalny, zgodnie z art. 17 ust. 12 ustawy o prokuraturze, prokuraturę apelacyjną tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur okręgowych, odpowiadającego obszarowi właściwości odpowiedniego sądu apelacyjnego. Pomimo takiej regulacji obszar właściwości prokuratur apelacyjnych w: Warszawie, Łodzi, Białymstoku i Gdańsku ustanowiony powołanym wyżej rozporządzeniem w sprawie prokuratur z 2010 r. oraz obszar właściwości sądów apelacyjnych w Warszawie, Łodzi, Białymstoku i Gdańsku wynikający z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2012 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz. U. poz. 1223), nie są tożsame. Jak wynika z powołanych rozporządzeń obszar właściwości Sądu Apelacyjnego w Warszawie obejmuje obszar właściwości Sądu Okręgowego w Warszawie i Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, podczas gdy obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie obejmuje obszar właściwości prokuratur okręgowych w: Warszawie, Warszawa-Praga w Warszawie, Ostrołęce i Płocku (obszary właściwości wymienionych prokuratur okręgowych i sądów okręgowych są tożsame). Ponadto obszar właściwości Sądu Apelacyjnego w Białymstoku obejmuje obszar właściwości sądów okręgowych w: Białymstoku, Łomży, Olsztynie, Ostrołęce i Suwałkach, zaś obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku obejmuje obszar właściwości prokuratur okręgowych w: Białymstoku, Łomży,

Olsztynie i Suwałkach (obszary właściwości wymienionych prokuratur okręgowych i sądów okręgowych są tożsame). Z kolei obszar właściwości Sądu Apelacyjnego w Łodzi obejmuje obszar właściwości sądów okręgowych w: Kaliszu, Łodzi, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku i Sieradzu, zaś obszar właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi obejmuje obszar właściwości prokuratur okręgowych w: Kaliszu, Łodzi, Piotrkowie Trybunalskim i Sieradzu (obszary właściwości wymienionych prokuratur okręgowych i sądów okręgowych są tożsame). Na skutek zniesienia Sądu Rejonowego w Działdowie pozostającego w obszarze właściwości Sądu Apelacyjnego w Gdańsku i objęcia jego dotychczasowej właściwości przez Sąd Rejonowy w Mławie objęty właściwością Sądu Apelacyjnego w Łodzi doszło do dalszych rozbieżności w zakresie obszarów właściwości sądów apelacyjnych i prokuratur apelacyjnych – Sądu Apelacyjnego w Łodzi i Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi oraz Sądu Apelacyjnego w Gdańsku i Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku.

Powyższy stan rzeczy ujawnił się w związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 lipca 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 133, poz. 894), które zmieniło obszar właściwości sądów apelacyjnych w: Warszawie, Łodzi i Białymstoku oraz z dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2012 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz. U. poz. 1223), w wyniku którego doszło do zmiany obszarów właściwości sądów apelacyjnych w: Gdańsku i Łodzi. Z powyższymi zmianami nie zostały skorelowane odpowiednie zmiany w obszarach właściwości prokuratur apelacyjnych w: Warszawie, Łodzi, Białymstoku i Gdańsku.

Przechodząc do analizy prawnej należy zauważyć, iż kluczowe znaczenie dla oceny konstytucyjności kwestionowanych przez Prokuratora Generalnego przepisów rozporządzenia w sprawie prokuratur z 2010 r. ma norma art. 17 ust. 12 ustawy o prokuraturze. Jak wyżej wskazano norma ta zobowiązuje Ministra Sprawiedliwości do takiego kształtowania obszarów właściwości prokuratur apelacyjnych, aby odpowiadały one obszarowi właściwości odpowiedniego sądu apelacyjnego. Wskazana norma prawna zawiera w istocie podstawową zasadę kształtowania obszaru właściwości prokuratur apelacyjnych. Jednocześnie ustawa zawiera dyrektywę określania właściwości powszechnych jednostek organizacyjnych

prokuratury, zawartą w art. 17 ust. 13, zgodnie z którą Minister Sprawiedliwości tworzy, znosi oraz ustala siedziby i obszary właściwości prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych mając na względzie zapewnienie właściwego funkcjonowania tych jednostek. W istocie zatem zastosowanie obydwu wskazanych norm w procesie wydawania przez Ministra Sprawiedliwości rozporządzenia określającego obszar właściwości prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych ma charakter złożony – z jednej strony bowiem ustawodawca zobowiązuje do utworzenia prokuratur apelacyjnych w obszarach sądów apelacyjnych, z drugiej zaś określa podstawowe kryterium, którym musi kierować się ustawodawca – właściwe funkcjonowanie jednostek. Nie sposób nie zauważyć, że jednoczesne zastosowanie wskazanych zasad może prowadzić do odmiennych rezultatów.

Określenie właściwości prokuratur apelacyjnych w sposób sztywny, a więc bezwarunkowo odpowiadający właściwości sądów apelacyjnych może okazać się sprzeczne z dyrektywą tworzenia obszarów właściwości powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a mianowicie dyrektywą nakazującą kierować się właściwym, prawidłowym funkcjonowaniem jednostek. Tym samym realizacja jednej z norm może skutkować naruszeniem drugiej. Warto jednocześnie zwrócić uwagę na charakter zastosowanych kryteriów. Wypowiedź normatywna nakazująca tworzyć obszary właściwości prokuratur apelacyjnych w sposób odpowiadający obszarom właściwości sądów apelacyjnych ma charakter jednoznacznej zasady, podczas, gdy druga z analizowanych wypowiedzi ma charakter ocenny.

Argumentacja prawnicza przedstawiona w skardze Prokuratora Generalnego opiera się w istocie na analizie jedynie jednego kryterium – przepisu ustawowego nakazującego tworzenie obszarów właściwości prokuratur apelacyjnych w sposób odpowiadający obszarom właściwości sądów apelacyjnych. Podstawowa analiza wskazanego kryterium w powiązaniu z przepisami dotyczącymi określenia właściwości prokuratur apelacyjnych i sądów apelacyjnych w aktach wykonawczych prowadzi skarżącego do wniosku o niezgodności z ustawą i art. 92 ust. 1 Konstytucji zaskarżonych regulacji aktu wykonawczego i do twierdzeń prawnych o rudymenarnym charakterze. Tymczasem pogłębiona analiza wskazanych wypowiedzi normatywnych wskazuje, że problem jest istotnie bardziej złożony, gdyż dotyczy zawarcia przez ustawodawcę kryteriów wydania rozporządzenia określającego obszar właściwości prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych, które mogą prowadzić do istotnych rozbieżności. Tym samym

zasadniczy problem, jaki ujawnia się na gruncie analizowanej sprawy dotyczy nieprawidłowego, bo w niektórych wypadkach uniemożliwiającego należyte wykonanie, ukształtowania delegacji ustawowej. W istocie zatem to nie problem niezgodności zaskarżonych przepisów z normą art. 17 ust. 12 ustawy o prokuraturze ma charakter pierwotny, co raczej wadliwe ukształtowanie przez ustawodawcę wypowiedzi normatywnych odnoszących się do wydania rozporządzenia przewidzianego w art. 17 ust. 13. Przepis ten w obecnym brzmieniu utrudnia bowiem prawidłowe wykonanie delegacji, przy zastosowaniu wszystkich wskazanych przez ustawodawcę zasad.

Warto zatem w tym miejscu wskazać argumenty faktyczne, które uzasadniały utrzymywanie aktualnego stanu prawnego, co jednak należy podkreślić, o charakterze przejściowym, z uwagi na podjęcie odpowiednich prac legislacyjnych ukierunkowanych na usunięcie nieprawidłowości ukształtowania ustawowych wypowiedzi normatywnych dotyczących wydania aktu wykonawczego, a zawartych w art. 17 ust. 12 i 13 ustawy o prokuraturze.

Należy zwrócić uwagę, że Minister Sprawiedliwości już w 2010 r. analizował uwarunkowania dotyczące określenia właściwości jednostek organizacyjnych prokuratury. W toku tych prac Prokurator Generalny dwukrotnie (w pismach z dnia 18 maja 2010 r. nr PG I A 011/9/10 oraz z dnia 24 lipca 2010 r. nr PG I A 011/9/10) zajął negatywne stanowisko w sprawie zmian w obszarach właściwości prokuratur apelacyjnych w Warszawie, Białymstoku oraz Łodzi polegających na dostosowaniu tych obszarów do właściwości sądów apelacyjnych w Warszawie, Białymstoku oraz Łodzi (zmniejszenie obszaru właściwości Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie o obszar właściwości Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce i Płocku). Swoje stanowisko Prokurator Generalny podtrzymał w piśmie z dnia 22 kwietnia 2011 r. (PG I A 073/10/11), w którym wskazał, że negatywne stanowisko w zakresie analizowanych zmian zajął Prokurator Apelacyjny w Warszawie oraz podlegli mu prokuratorzy okręgowi w Ostrołęce i Płocku oraz Kolegium Prokuratury Okręgowej w Płocku, jak również prokuratorzy, urzędnicy i inni pracownicy Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce. W powołanym piśmie Prokurator Generalny wskazywał m.in. na negatywne skutki proponowanych rozwiązań dla właściwej współpracy z organami Policji i innymi organami uprawnionymi do prowadzenia postępowań, trudności kadrowe wynikające ze zmian w zakresie właściwości prokuratur apelacyjnych w Warszawie, Łodzi i Białymstoku (niemożność, z uwagi na uregulowania ustawowe,

przeniesienia etatów prokuratorskich do innej apelacji), nierównomiernego obciążenia obowiązkami służbowymi prokuratorów, jak również na poważne trudności w zakresie dostępu obywateli do prokuratur apelacyjnych zarówno z uwagi na większą odległość do miast będących siedzibą prokuratur apelacyjnych w Łodzi i Białymstoku, jak i znacznie mniej dogodne połączenie komunikacyjne.

Warto zwrócić uwagę na argumentację, jaka jest podnoszona przez organy samorządu prokuratorskiego. Zgromadzenie Prokuratorów w Prokuraturze Apelacyjnej w Warszawie w uchwale z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie ewentualnych zmian w zakresie struktur organizacyjnych i przynależności terytorialnej prokuratur okręgowych w Płocku i Ostrołęce do okręgu Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi i Białymstoku wyraziło negatywną opinię w tym zakresie, wskazując, że na skutek proponowanych zmian nastąpi naruszenie zasady dostosowania struktur administracji specjalnej do podziału administracyjnego kraju, bowiem prokuratury okręgowe w Płocku i Ostrołęce działają w ramach województwa mazowieckiego. Z tym argumentem związany jest ściśle argument dotyczący umiejscowienia struktur policyjnych, z którymi współpracują te jednostki, a mianowicie, że wskazane prokuratury stale nadzorują postępowania z obszaru swojej właściwości, prowadzone jednak przez wojewódzkie jednostki Policji. Jak wskazywano w powołanej uchwale przeciwko wprowadzeniu wskazanych zmian przemawiają względy logistyczne, społeczne i ekonomiczne.

Podnoszono argumenty dotyczące utrudnień w zakresie dostępu obywateli do prokuratury apelacyjnej, jak również naruszenia zasady racjonalnego i efektywnego gospodarowania zasobami etatowymi oraz wynikającego z ustawy o finansach publicznych obowiązku prowadzenia wydatków w sposób celowy i oszczędny. Wskazywano również na trudności w zakresie realizacji normy § 122 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości – Regulamin urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 49, poz. 296, z późn zm.) – wskazana norma stanowi podstawę do przekazania sprawy innej jednostce prokuratury ze względu na dobro prowadzonego postępowania. W sytuacji bowiem, gdy w obszarze Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie pozostaną wyłącznie dwie prokuratury okręgowe, których siedziby znajdują się w Warszawie, może to powodować istotne trudności w zakresie realizacji wskazanej normy kompetencyjnej. Ponadto, że w odniesieniu do Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce zbliżone działania legislacyjne zostały podjęte już w 2001 r., kiedy to po dwóch miesiącach

funkcjonowania Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce jako ośrodka zamiejscowego Prokuratury Okręgowej w Łodzi uznano to rozwiązanie za nietrafne, przywracając stan poprzedni.

W odniesieniu do kwestii właściwości prokuratur apelacyjnych w Gdańsku i Łodzi należy wskazać, że prace legislacyjne były ponadto warunkowane badaniem przez Trybunał Konstytucyjny zasadności skargi w sprawie o sygn. K 27/12 oraz pracami legislacyjnymi nad obywatelskim projektem ustawy o okręgach sądowych sądów powszechnych oraz o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (druk nr 804). Należy również zwrócić uwagę, iż Prezydent RP skierował do Sejmu projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (druk nr 1509) mający za przedmiot istotne modyfikacje zasad kształtowania struktur organizacyjnych sądów, a przez to w bezpośredni sposób rzutujący na strukturę organizacyjną prokuratury.

Minister Sprawiedliwości biorąc pod uwagę wskazane wyżej argumenty uznał, że prawidłowa realizacja delegacji ustawowej z art. 17 ust. 13 w zw. z art. 17 ust. 12 ustawy o prokuraturze nie jest możliwa, ze względu na sprzeczne wyniki osiągnięte w drodze zastosowania wypowiedzi normatywnych zawartych w obu wskazanych jednostkach redakcyjnych tekstu prawnego. Z tego też względu w Ministerstwie Sprawiedliwości podjęto prace nad zmianą wskazanej delegacji ustawowej do wydania aktu wykonawczego. W opracowanym w Ministerstwie Sprawiedliwości projekcie ustawy – Prawo o prokuraturze, przewidującym gruntowną reformę prokuratury, wprowadzono regulację art. 47 § 1 w następującym brzmieniu: *„Prokuraturę apelacyjną tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur okręgowych, uwzględniając obszar właściwości odpowiedniego sądu apelacyjnego. Prokuraturę okręgową tworzy się dla obszaru właściwości co najmniej dwóch prokuratur rejonowych. Prokuraturę rejonową tworzy się dla jednej lub większej liczby gmin; w uzasadnionych przypadkach w obrębie tej samej gminy może być utworzona więcej niż jedna prokuratura rejonowa.”*. W istocie zatem w projekcie dokonano niezbędnej korekty analizowanej wypowiedzi, odchodząc od modelu wypowiedzi bezwarunkowej, na rzecz kryterium ujętego celowościowo, co w bezpośredni sposób pozwala na realizację zarówno kryterium funkcjonalności organizacyjnej struktury sądów i prokuratur, jak i kryterium właściwego funkcjonowania struktur prokuratorskich. Tak więc zgodnie z założeniami projektu Minister Sprawiedliwości ustalając obszar właściwości prokuratur apelacyjnych

będzie miał obowiązek dążyć do zapewniania zbieżności obszarów właściwości sądów apelacyjnych i prokuratur apelacyjnych, z odstępstwami wynikającymi z dominancy kryterium właściwego funkcjonowania struktur prokuratorskich.

W aktualnym stanie prawnym zachodzi zatem wykazywana przez Prokuratora Generalnego sprzeczność pomiędzy zasadą określoną w art. 17 ust. 12 ustawy o prokuraturze z wydanym aktem wykonawczym w zakresie wskazanym w skardze konstytucyjnej. Stan ten ma jednak charakter przejściowy z uwagi na zaawansowany stan prac legislacyjnych związanych z projektem ustawy – Prawo o prokuraturze. Projekt ten został skierowany w dniu 21 sierpnia 2013 r. pod obrady stałego komitetu Rady Ministrów (pismo Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 sierpnia 2013 r., nr DPK-461-9/12). Tym samym Minister Sprawiedliwości podjął działania zmierzające do wyeliminowania stanu niezgodności analizowanych przepisów aktu wykonawczego z ustawą o prokuraturze, dążąc do racjonalnej organizacji struktur prokuratorskich oraz ich stabilizacji. Dokonywanie zmian w strukturze organizacyjnej prokuratury w perspektywie planowanych zasadniczych modyfikacji wypowiedzi normatywnych odnoszących się do zasad kreowania tych struktur mogłoby doprowadzić do negatywnych skutków dla wymiaru sprawiedliwości i finansów publicznych.

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Michał Królikowski
PODSEKRETARZ STANU